

Marzec, Nr 3/2022 (233)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych. Ef 6,8

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych.

Ef 6,8

Drodzy w Chrystusie!

Na naszych oczach dzieją się rzeczy, które powodują ogólne przygnębienie, bo chyba nie śniły się nikomu w najczarniejszych snach. Od 24. lutego br. wszędzie słyszymy słowo „wojna”. Setki tysięcy ludzi pozostawia cały swój dobytek by szukać bezpiecznej przystani na zachodzie Europy, głównie w Polsce. My z kolei otwieramy nasze serca i portfele, ofiarujemy nasz czas by wesprzeć tych, którzy tak bardzo zostali doświadczeni.

Kiedy słucha się wiadomości i relacji z Ukrainy, łzy same cisną się od oczu. W obliczu takiej tragedii jak wojna, mimo olbrzymiego zaangażowania odczuwamy bezradność, bo zastanawiamy się jaka przyszłość czeka nas i nasze dzieci jak również tych, którzy

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz parafii
w Słupsku*

postawieni zostali tak ekstremalnej sytuacji, jaką jest wojna i jej konsekwencje.

Dla wierzącego człowieka, w tak nieoczekiwanych i trudnych sytuacjach, nieocenionym orężem i pomocą w walce z poczuciem beznadziejności i osamotnienia jest modlitwa. Do tego, aby swoje myśli kierować w stronę Boga zachęca nas hasło tego miesiąca. Duchowego wsparcia potrzebują teraz szczególnie nasze siostry i bracia na Ukrainie, ale także ci, którzy swoje życie muszą zaczynać od początku. Módlmy się w zaciszu naszych domów, ale korzystajmy też z innych możliwości, które daje nam kościół. Okazujmy nie tylko wsparcie materialne, ale także to duchowe, bo *Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.* Jk 5,16b

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Wzywaj Mnie!

ks. Wojciech Froehlich
Proboszcz Parafii w Słupsku

A jako współpracownicy napominamy was, abyście nadaremnie łaski Bożej nie przyjmowali; mówi bowiem: W czasie łaski wysłuchałem cię, a w dniu zbawienia pomogłem ci; oto teraz czas łaski, oto teraz dzień zbawienia. Nie dajemy w niczym żadnego zgorzenia, aby służba nasza nie była znieśliwiona, ale we wszystkim okazujemy się sługami Bożymi w wielkiej cierpliwości, w uciskach, w potrzebach, w utrapieniach, w chłostach, w więzieniach, w niepokojach, w trudach, w czuwaniu, w postach, w czystości, w poznaniu, w wielkoduszności, w uprzejmości, w Duchu Świętym, w miłości nieobłudnej, w słowie prawdy, w mocy Bożej; przez oręż sprawiedliwości ku natarciu i obro-

nie, przez chwałę i hańbę, przez znieśliwienie i przez dobrą sławę; jako zwodziciele, a jednak prawi, jako nieznani, a jednak znani, jako umierający a oto żyjemy; jako karani, a jednak nie zabici, jako zamuceni, ale zawsze weseli, jako ubodzy, jednak wielu ubogacający, jako nic nie mający, a jednak wszystko posiadający.

2 Kor 6,1-10

Umilowani w Chrystusie!

Niedziela Invocavit, pierwsza niedziela czasu pasyjnego, otwiera przed nami drzwi do szczególne-

go, bardzo refleksyjnego okresu roku kościelnego. Po Bożym Narodzeniu i okresie epifanijnym, które charakteryzowały się radością związaną z obchodzeniem pamiątki wcielenia Syna Bożego i Jego objawienia się światu, teraz wchodzimy w czas refleksji, zadumy związanej z misją Chrystusa, z jaką przyszedł na ziemię. Pasja odkrywa nie tylko samą mękę i

może uchodzić za niedorzeczne, aby poświęcić swojego jedynego Syna za innych...

Łacińska nazwa niedzieli Invocavit znaczy „Wzywaj mnie” i zaczerpnięta jest z Ps. 91, 15. Ta niedziela zaprasza każdego z nas do przyjścia przed Boże oblicze z całym obciążającym nas balastem grzechu i złożenia go pod krzyżem Jezusa Chrystusa. Z tego bowiem

śmierć Syna Bożego, ale przede wszystkim uświadamia nam, co stoi u podstaw takiego postępowania Boga, które dla wielu ludzi

krzyża płynie dla nas łaska odpuszczenia grzechów i zbawienia. Bez krzyża Golgoty nie moglibyśmy mówić o radości, o pokoju, o

pojednaniu i o nadziei w kontekście wiary. Krzyż zawsze stał w centrum ewangelickiego zwiastowania. Tak jest od czasów Reformacji, dlatego też tak bardzo istotnym jest dla nas czas pasyjny, który z każdym dniem przybliży nas do Wielkiego Tygodnia, w którym rozegrały się te najważniejsze dla ludzkości wydarzenia. Poszczegól-

dlaczego robię to co robię, dlaczego właściwie mówię, że jestem człowiekiem wierzącym, dlaczego jestem ewangelikiem. Co jestem w stanie poświęcić, aby trwać w swoich przekonaniach, albo co musiałoby się stać abym zmienił swoje nastawienie do wiary, swoje przekonania. Być może stawiałaś, stawiałeś sobie już kiedyś ta-

ne niedziele czasu pasyjnego będą nam przypominać o wszystkim tym, co powoduje rozerwanie więzi człowieka z Bogiem. Dzisiejszy tekst nakierowuje nasze myśli na motywację jaka kieruje człowiekiem wiary. Zadaje nam pytanie dlaczego jestem tu gdzie jestem,

kierując się pytaniem, być może znalazłeś już na nie odpowiedź, a jeśli nie, to wsłuchaj się w to, co mówi apostoł Paweł, jaka jest jego wizja człowieka wiary.

Paweł był człowiekiem doświadczonym, zarówno w kwestii zadawania cierpienia i prześladowań

(przed nawróceniem), jak i znoszenia cierpień i prześladowań (po nawróceniu). Życie człowieka oddanego Chrystusowi widzi jedynie w perspektywie służby dla Królestwa Bożego. To być może nieco górnolotne określenie w codziennym życiu będzie oznaczać przede wszystkim życie dla Boga poprzez działanie na rzecz bliźniego. Bóg nie wymaga od nas kontemplacyjnej religijności, nie wymaga od nas wyrzekania się wszystkiego, ale oczekuje abyśmy to, co mamy, co posiadamy – nasze zdolności, predyspozycje, talenty, ale także nasze dobra materialne, wykorzystywali nie tylko dla siebie, ale potrafili się nimi dzielić z innymi, abyśmy chcieli je wykorzystywać dla szerzenia Ewangelii Chrystusowej w naszym najbliższym otoczeniu i wszędzie tam, gdzie Bóg nas postawi.

Drodroży, Bóg dał nam różne talenty. Jeden ma talent muzyczny, ktoś inny potrafi dobrze liczyć, ktoś ma zmysł organizacyjny, a ktoś inny wspaniale radzi sobie

w pracy z dziećmi. Bogu chodzi o to abyśmy te talenty wykorzystywali i abyśmy wykorzystując je oddawali Jemu chwałę, nie zważając na przeciwności na jakie bez wątpienia człowiek wierzący napotyka i będzie napotykał. Przecież szatanowi chodzi przede wszystkim o to, aby Ewangelia nie była zwiastowana, więc nie mamy co liczyć na przychylność sił zła i ludzi, którzy są w jego mocy. Stąd też słowa Pawła podkreślające znaczenie cierpliwości w przeciwnościach, ale także kwestia nie dawania powodu do zgorzenia. Szczególnie dotyczy to ludzi, którzy są, bądź powinni być, wzorem dla innych. Rodzice dla dzieci, nauczyciele dla uczniów, duchowni dla wiernych, ale także ci którym została powierzona władza w państwie, czy kościele – nie powinni dawać powodów do zgorzenia. Jak z tym jest? Możemy to sami ocenić, przede wszystkim zaczynając jednak od spojrzenia w siebie i zrobienia rachunku własnego sumienia. Stawiając sobie ciągle

na nowo pytanie: Jakie jest moje chrześcijaństwo? Jaka jest moja służba dla Bożego Królestwa? Czy moje słowa, deklaracje idą w parze z działaniem? Na te pytania powinniśmy odpowiedzieć sobie także w kontekście niedzieli Diakonii, którą obchodzimy w 1. niedzielę czasu pasyjnego, przypominającej nam o obowiązku dobroczynności i pomocy bliźniemu. Co jestem w stanie poświęcić dla

Chrystusa, czy tylko to co jest mi zbyt cenne i na czym mi zupełnie nie zależy, czy też coś dla mnie cennego? On poświęcił za ciebie swoje życie, tym samym rozpoczął się czas łaski – Bożej łaski dla każdego kto chce mimo wszelkich wątpliwości i pytań, a także napotykanym przeciwności zaufać i podążać wyznaczonym przez Boga szlakiem pod Jego ochroną i błogosławieństwem. Amen.

Zbliża się czas rozliczeń podatkowych. Każdy z nas ma obowiązek takie zeznanie złożyć w Urzędzie Skarbowym do końca kwietnia każdego roku (w tym roku do 2 maja). Rozliczenie takie przygotowuje Urząd Skarbowy, jednak jeśli chcemy skorzystać z prawa przekazania **1%** z podatku na

rzecz organizacji pożytku publicznego, to w przygotowanym przez US zeznaniu musimy to zaznaczyć i uzupełnić. Jest wiele organizacji, które swoją działalność w dużej części finansują z 1%. Są wśród nich także organizacje ewangeliczne takie jak Diakonia, Centrum Misji i Ewangelizacji, Joannicy Dzieło Pomocy a także placówki oświatowe. Jeśli chcemy aby środki z naszego podatku trafiły do naszej parafii to proponujemy, aby wpłacać je na Diakonię Polską lub Stowarzyszenie Joannicy Dzieło Pomocy z określeniem celu szczegółowego. W zeznaniu podatkowym wystarczy wpisać numer KRS i określić cel szczegółowy - to nic trudnego a twoje pieniądze trafią do nas i będą wykorzystane na działania diakonijne. Dziękujemy, że chcesz nas wesprzeć!

KRS Diakonia - 0000260697 - Diakonia Parafii w Słupsku

KRS Joannicy Dzieło Pomocy - KRS 0000214482 - oddział miejscowy w Słupsku

PRZEKAŻ
1%

TO TWÓJ
DAR
SERCA

JESTEŚMY ORGANIZACJĄ
POŻYTKU PUBLICZNEGO

KRS 0000260697

www.diakonia.org.pl

Prośby modlitewne

*Jedynie w Bogu jest ucieszenie duszy mojej, od niego jest zbawienie moje
(Ps 62, 2)*

*Drogie Siostry i Bracia w Chrystusie,
Ze smutkiem i lękiem myślę dzisiaj o rozpoczętej nad ranem agresji Rosji na Ukrainę. Niepokoi mnie to, że mimo doświadczeń wojennych sprzed ponad 80 lat, za naszą wschodnią granicą ponownie słychać strzały i bombardowania. Moje myśli płyną w kierunku mieszkańców Ukrainy, ich życie jest teraz poważnie zagrożone.*

Przede wszystkim chcę Was dzisiaj prosić o modlitwę, bo w Bogu jest ucieszenie naszych dusz. Módlmy się wspólnie do naszego Pana i Boga pokoju o działanie, o ucieszenie naszego strachu i powstrzymanie wojny. Prośmy przez Jezusa Chrystusa o otrzeźwienie dla agresorów, zatrzymanie inwazji oraz pokój między ludźmi. Prośmy też o otoczenie opieką wszystkich osób, które cierpią z powodu działań wojennych. Możemy zwracać się do Boga słowami zawartej w tym liście modlitwy, lecz potrzebne są też wszystkie nasze ciche i głośne modlitwy.

Zarówno nasz Kościół, jak i wiele osób w Polsce ma bliskie kontakty z mieszkańcami Ukrainy, niektórzy mają tam rodziny, przyjaciół, współwyznawców. Dochodzą nas głosy, że część z nich szuka schronienia na miejscu, ale są też osoby, które uciekają tam, gdzie mogą być bezpieczne.

Dlatego zwracam się do Was z apelem i prośbą o otwarcie Waszych parafii dla Sióstr i Braci z Ukrainy. Proszę o informację, które parafie byłyby gotowe przyjąć osoby z Ukrainy i zaoferować im opiekę w tym trudnym czasie. Chcemy teraz stać razem i udzielić wsparcia tym, którzy potrzebują pomocy i schronienia przed wojną.

W Zbawicielu Jezusie Chrystusie jest nasza nadzieja, Jemu powierzamy wszystkie nasze troski i strach.

*Wasz w Chrystusie
bp Jerzy Samiec*

Modlitwa:

Panie, pojednawco i twórco wszelkiego pokoju.

W czasach naznaczonych konfliktami, wyzyskiem, niesprawiedliwością i przemocą przychodzimy do Ciebie z zawstydzeniem jako Twoje dzieci, wyznając, że jako ludzie wciąż nie wyciągamy wniosków z historii i nie-szczęść rozgrywających się na całej Ziemi. Wybacz nam nasze zaniedbania.

Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!

W obliczu wojny, tak blisko naszych granic, prosimy o nawrócenie dla nas wszystkich – Kościołów, polityków, zwykłych ludzi. Napętniaj nas nadzieją i spraw, aby Ewangelia o pokoju i pojednaniu w Jezusie Chrystusie, przenikała do ludzkich serc i umysłów, przemieniała rządzących i nas wszystkich, byśmy zamiast prowadzenia wojen budowali pokój.

Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!

Boże Miłosierny, Ty pokazałeś nam w Chrystusie, że jesteś miłością. Naucz nas, jak żyć w świetle Twojej miłości, aby ludzie na całym świecie mogli słuchać siebie nawzajem i żyć w pokoju.

Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!

Miej w opiece naród ukraiński, naszą Ojczyznę i cały świat. Wszelką naszą troskę składamy na Ciebie, bo Ty wszystko możesz, także zmienić każdego człowieka. Wlej w nasze serca odwagę, ufność, nadzieję, uczyni nas rzecznikami i rzeczniczkami Twojego pokoju.

Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja! Amen.

EWANGELICKIE POMORZE MIEJSCA I LUDZIE

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem w sprawach podatkowych. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością pietystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu pietystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychylność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schleiermacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

Kaplica Ewangelicko-Luterańskiej Separowanej Gminy Kościelnej – cerkiew prawosławna

W 1850 r. religijni zwolennicy Heinricha von Belowa (biogram poniżej) i Karla Wolffa odłączyli się od Kościoła staroluterańskiego i ustalili porządek dla liczącego ok. 1400-1500 wyznawców Kościoła luterańskiego separatyistycznego występującego pod oficjalną nazwą Ewangelicko-Luterańska Separowana Gmina Kościelna. Poza Pieńkowem i Duninowem jej największe skupiska znajdowały się wówczas w: Marszewie, Bięcinnie, Gardnie Wielkiej, Starnicach, Budowie, później także w Słupsku. Do 1855 r. faktycznym przywódcą wspólnoty był H. von Below. Po jego śmierci kierownictwo całej wspólnoty przejął K.

Wolff, który głosił kazania, udzielał sakramentów, konfirmował młodzież i prowadził pogrzeby aż do śmierci w grudniu 1857 r. Pastorami w poszczególnych zborach wspólnoty byli m.in.: Karl Müller (od 1849 r. - Darżyno, k. Łupawy), Friedrich Köpke (od 1850 r. - Świeszyno, k. Miastka), Sieg (od 1850 - Pogorzelice, k. Łęborka), Joachim Albrecht (od 1854 r. - Globino, k. Słupska), Vielehr (od 1858 r. - Radusz, k. Kołczygłów), Bleumann (od 1858 r. - Pękanino, k. Malechowa), Bochum, (od 1859 r. - Darłowo), Lindstädt (od 1859 r. - Postomino), L. Siefert (od 1860 r. - Słupsk i Swochowo), Perlick i Kiewow (od 1861 r. - Bolesławice), Sonntag (od 1862 r. - Białogarda, k. Łęborka), Pritsche (od 1863 r. - Nożyno, k. Łęborka), Tworke (od 1865 r. - Świchowo, gm. Łęczyce), Töpfer (od 1866 r. - Żochowo, k. Łupawy), Strehlow (od 1882 r. - Cetyń, k. Miastka), Zambich (od 1882 r. - Świchowo, gm. Łęczyce), Müller junior (od 1883 r. - Darżyno), Woggon (Gardna Wielka, następnie od 1887 r. - Sycewice) i Friedrich Willer (od 1890 r. - Bierkowo, od 1898 r. - Słupsk), L. Völknner (od 1896 r. - zbór Friedenshof, dzielnica Bobolic, gdzie pracował do przejścia na emeryturę z dniem 17 lutego 1930 r.), Kirchhof (od 1897 r. - Świeszyno), F. Vetter (od 1899 r. - Radosław), H. Kappelusch (od 1907 r. - Sianów), Portreck (od 1909 r. - Gdańsk), H. Vetter (od 1919 r. - Charlottenburg, dzielnica

Berlina), W. Kappelusch (od 1924 r. - Kołobrzeg), Carl Sieg (od 1924 r. - Unichowo).

W 1861 r. liczba członków legalnie działającej wspólnoty wyznaniowej wynosiła 2082 wiernych, w tym w okolicach Słupska: Gać – 4, Głobino – 19, Krępa Słupska – 14, Miednik – 6, Pieńkowo – 100, Słupsk – 46, Strzelino – 16, Trzebielino – 47, Ustka – 4, Wrzeście – 4.

Od 1 stycznia 1865 r. aż do 1921 r. (z niewielkimi przerwami) w Bobolicach, a następnie w Słupsku (przejściowo także w Nowej Wsi Lęborskiej) ukazywało się czasopismo „Friedensbote” („Goniec Pokoju”) – oficjalny organ ruchu.

W 1867 r. nabożeństwa opisywanej Gminy Kościelnej odprawiano w czterech specjalnie dostosowanych budynkach, pozostałe w innych pomieszczeniach. Funkcjonowało wówczas co najmniej 13 zborów separatystycznych: Bięcino, Darżyno, Duninowo, Łeba, Łebień, Łosiński Młyn, Nowa Wieś Lęborska, Pogorzelice, Rozłazino, Sasino, Skórzyno, Słupsk i Smołdzino.

Według stanu na 6 kwietnia 1889 r. we wspólnocie działało 9 kaznodziejów i 64 liderów wspólnot lokalnych, w których zarejestrowano łącznie 2403 członków. Nabożeństwa odprawiano w 5 własnych kościołach, 5 salach modlitwy (Betsaal) i w

22 domach prywatnych.

W Słupsku nabożeństwa odprawiano początkowo w mieszkaniach prywatnych (m.in. przy ul. Bema), a od 1884 r. w specjalnie wybudowanej kaplicy przy ul. Długosza 22. Działalność słupskiego zboru Ewangelicko-Luterańskiej Separowanej Gminy Kościelnej sformalizowana została w 1889 r. W tym czasie centralę tego małego Kościoła zlokalizowano w podśląwieńskim Radosławiu (wówczas Coccejendorf). Od końca XIX wieku głównym ośrodkiem ruchu stał się Słupsk, w którym w listopadzie 1897 roku podjęto decyzję o budowie nowego, większego Domu Bożego. Działkę przy ul. Poetenstrasse odkupiono od państwa Voeltze i już 4 marca 1898 roku pastor Friedrich Willer († przed 1935) położył kamień węgielny. Mimo mrozów i niepogody prace nie były wstrzymywane i już po trzech miesiącach 5 czerwca 1898 r. miało miejsce uroczyste poświęcenie. W księdze

wieczystej nieruchomości zapisano pod numerem IV/18/138. Dokumenty wymieniają prócz kaplicy również budynek mieszkalny. O trudnościach w znalezieniu działki w centrum Słupska świadczy bardzo nietypowe położenie obiektu - kaplica jest wciśnięta między budynki pochodzące z tego samego okresu. Inwestor nie dysponował dużymi środkami finansowymi, czego skutkiem jest prostota projektu oraz nie-wysoka jakość wykonania i użyte

tanie materiały budowlane.

Od 1890 r. do ok. 1935 r. funkcję pastora słupskiej Gminy Kościelnej sprawował Friedrich Willer, a po jego śmierci kołobrzeski duchowny W. Kapellusch pełniący tę służbę aż do wysiedlenia w 1945 roku. Dla posługi do Słupska przyjeżdżali również znani z nazwiska kaznodzieje z okolicznych parafii. Byli to: L. Völkner z Bobolic, F. Vetter z Radosławia, Kirchof ze Świeszyna, Potzek z Gdańska, H.

Vetter z Berlina i Carl Sieg z Unichowa. Ze wspomnień Joachima Schwarza (biogram poniżej), organisty w tym zborze, wiemy, że ks. Carl Sieg pełnił funkcję duszpaste-rza w Słupsku jeszcze po marcu 1945 roku.

Wkrótce po zakończeniu wojny ludność wyznania prawosławnego (pod przewodnictwem późniejszej wieloletniej starosty i przewodniczącej Rady Parafialnej, Anny Malinowskiej) zajęła kościół

przy ówczesnej ul. Poetów 5, nie dopuszczając do rozgrabienia jego wyposażenia. Oficjalne przekazanie obiektu na potrzeby parafii prawosławnej nastąpiło 7 maja 1947 r. (na dwa tygodnie przed oficjalnym erygowaniem tej parafii). 19 marca 1974 roku budynek położony przy ul.

Świerczewskiego 5 w Słupsku został przekazany na własność Parafii Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. 10 czerwca 1974 r. założono księgę wieczystą dla wspomnianej nieruchomości o numerze działek 451/1 i 451/2. Postanowienie notarialne powołuje się na decyzję koszalińskiego Urzędu Wojewódzkiego z 28 II 1974 r. Natomiast 25 lutego 1994 r. słupską cerkiew odwiedził bp Jeremiasz (Anchimiuk), ordynariusz diecezji

wrocławsko-szczecińskiej, który dokonał uroczystej konsekracji kościoła. Słupska początkowo poświę-

cona była św. Mikołajowi, następnie (prawdopodobnie od ok. 1950) apostołom Piotrowi i Pawłowi.

Duszpasterzami tej parafii byli: ks. protorej Piotr Waremczuk (1947 – 10 VII 1961), ks. protorej Dymitr Doroszkiewicz (18 VIII 1961 – IX 1981), ks. Jerzy Charytoniuk (16 XII 1981 – 31 VII 1995), ks. Sławomir Troc (VIII 1995 – 24 IX 1998). Od 2 października 1998 r. proboszczem jest rodowity słupsz-

czanin ks.
Mariusz Sy-
nak.

**Roman
Awstric** (*13
VIII 1917
Tartu - † 18
XI 1976
Słupsk), pol-
ski lekarz uro-
log pochodze-
nia estońskiego,
twórca

słupskiej urologii, aktywny członek
słupskiej parafii prawosławnej; dy-
rektor słupskiego szpitala (1953-57)
i Szkoły Felczerskiej w Słupsku;
uroczystości pogrzebowe poprowa-
dził ks. mitrat Dymitr Doroszkiewicz;
w Słupsku upamiętnia go ulica
jego imienia.

**Gustav Ernst Anton Wilhelm
von Below** (* 18 VII 1790 Gać - †
19 XI 1843 Redęcin), pruski woj-
skowy, przywódca religijny; syn
Karla Gustava (* 12 V 1759 Wain-
sel, Inflanty - † 1840) i Charlotte
Wilhelmine zd. von Woedtke (* 16
IV 1757 Sydow - † 1798); miał pię-
cioro rodzeństwa: Karla, Friederikę,
Heinricha, Emilie, Laurę i Tytusa;
ukończył gimnazjum w Królewcu,
studia w Berlinie; właściciel mająt-
ków Redęcin i Zębowo; oficer armii
pruskiej; adiutant feldmarszałka von
Gneisenau i króla pruskiego Fryde-
ryka Wilhelma III; kawaler Żelazne-
go Krzyża i rosyjskiego Orderu
Świętego Jerzego; 1817 zaczął in-

tenzywne, charyzmatyczne prakty-
kowanie glossolalii (mówienie języ-
kami); pierwszy przywódca wspól-
noty separowanych staroluteran;
ruch rozprzestrzenił się na Pomorze
i, poprzez imigrację, do Stanów
Zjednoczonych, gdzie przekształcił
się w Kościół zielonoświątkowy;
żona (ślub 22 V 1818 Wierszyno)
Marianne Auguste Christine Char-
lotte Ulrike zd. von Puttkamer (* 24
VI 1800 Saint-Chef, Francja - † 28
XII 1866 Redęcin); syn Albert (†
1851), córka Therese Auguste Emi-
lie von Blanckenburg (* 31 VIII
1822 Redęcin - † 11 X 1891 Som-
merhausen, Bawaria); jego siostrze-
niec Leonhard Graf von Blumenthal
(* 30 VII 1810 - † 21 XII 1900) to
pruski feldmarszałek, który dzieciń-
stwo spędził w Redęcinie pod opie-
ką dziadków i stryja.

Heinrich Friedrich von Below
(* 23 I 1792 Wolin - † 1855 Stawi-
sko, część Pieńkowa), pruski woj-
skowy, działacz religijny; syn Karla
i Charlotte (rodzice opisani wyżej –
przy bracie Gustavie); ziemianin,
właściciel majątku Stawisko w Pień-
kowie i następnie Redęcina; po stu-
diach służył w wojsku, uczestnik
wojen napoleońskich; w Berlinie
zaprzyjaźniony z niemieckimi inte-
lektualistami tzw. romantyzmu hei-
delberskiego; jeden ze współorgani-
zatorów ruchu przebudzeniowego o
zabarwieniu pietystycznym; do cza-
su „nawrócenia” znany w Berlinie i
na Pomorzu hulaka i karciarz; po
śmierci brata Gustawa przejął kiero-

wanie sektą separowanych staroluteran; żona (ślub 15 I 1815 Słupsk) Marianna Mathilde zd. von Bentivegni (* 4 III 1793 Gdańsk - † 30 XII 1878 Ustka), dzieci: Oktavio Andreas Gustav (* 13 III 1816 Stawisko - † 10 IX 1892

Ustka) i Anna Theresa von Lettow-Vorbeck (* 5 XII 1824 Stawisko - † 5 XII 1895 Słupsk).

Karl Ewald Andreas von Below (* 22 V 1782 lub 1783 Gry-

fice - † 2 III 1842 Gać), pruski wojskowy, działacz religijny, oficer pruskiej kawalerii; syn Karla i Charlotte (rodzice opisani wyżej – przy bracie Gustavie); ziemianin pomorski, współorganizator konwentykli religijnych i ruchu staroluterańskiego; chorowity, miał wadę słuchu; unikał towarzystwa; żona (ślub 1810), Friederika Augusta zd. Baranoff, Rosjanka (* 18 II 1792 Lohu, Estonia - † 3 VI 1861 Redęcin); syn Gustav Carl Hermann (* 18 XI 1814 - † 27 VII 1883 Lipsk).

Joachim Schwarz KMD (* 25 I 1930 Słupsk - † 2 X 1998 HanoWER), niemiecki duchowny ewangelicki, diakon, organista, dyrygent chórów i kompozytor; syn słupskie-

go rymarza Maxa i Marty zd. Voll; 1936-40 nauka w Szkole Podstawowej przy ul. Mickiewicza (obecnie II LO); 1940-44 nauka w Stephan-Oberschule (obecnie I LO); 1944-45 w szkole Hitler Jugend w Trzcinnie, pow. złotowski; 1942-45 organista w kaplicy separowanej parafii luterańskiej (obecnie cerkiew prawosławna); 8 VI 1945 opuścił Słupsk; 1947-51 studia teologiczne na diakona w Rickling; 1949-50 studia w Akademii Muzycznej w Lubece, studia w Wyższej Szkole Muzycznej w Hamburgu; 1961-73 kantor młodzieżowy Landu Szlezwik-Holsztyn; 1972 nominacja na dyrektora muzyki kościelnej Kościoła Krajowego w Hamburgu; 1973-78 docent w zakresie pedagogiki so-

cialnej Szkoły Zawodowej prowadzonej przez Ewangelicki Dom Braci w Rickling; 1978-93 docent muzyki kościelnej Wydziału Kształcenia Muzyków Kościoła Krajowego w Hanowerze; 1993-98 dyrektor Instytutu Muzycznego w Faßbergu; współinicjator renowacji zabytkowych organów słupskiego kościoła zamkowego (pw. św. Jacka); występy z chórami m.in. w Austrii, Szkocji, Anglii, Danii, Polsce (1991-98 wielokrotnie w Słupsku); 1962 skomponował wielojęzyczny (m.in. po polsku, niemiecku, angielsku) kanon „Wejście i wyjście” (polski „Śpiewnik Ewangelicki”, pieśń nr 322); 1997 opublikował wspomnienia przepojone wątkami religijnymi zatytułowane „Słońce wschodzi na Wschodzie”, zawarł w nich reminiscencje z dzieciństwa, młodości, studiów muzycznych i teologicznych oraz zrelacjonował podróże na Pomorze; aktywny członek Konwentu Ewangelików Pomorskich; żona – Mechthild (* 1938 Kołobrzeg); 2008 na słupskim cmentarzu odsłonięto tablicę poświęconą Jego pamięci.

Andrzej Turczyński (* 22 II 1938 Lublin - † 15 II 2020 Szczecin), polski pisarz, poeta, dramaturg, publicysta, tłumacz poezji hiszpańskiej i rosyjskiej; pochodzenie ziemiańskie; 1940-45 przymusowy pobyt w Kazachstanie; studia z filologii polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim; 1955 lub 1956 debiut na łamach

czasopisma „Kamena” poematem *Kandelabr Weimaru* oraz opowiadaniem *Dzikie kaczki*; praca w redakcji „Kuriera Lubelskiego”; 1956-60 publikował hiszpańskich przekłady wierszy na łamach „Kultury i Życia”; na początku lat 60-tych współzałożyciel pisma literackiego „Przemiany”; 1969 wydał swój pierwszy utwór dramatyczny *Ubrani są nadzy*; 1969 kierownicze stanowisko w Teatrze Lalek „Banialuka” w Bielsku-Białej; w latach 70-tych zamieszkał w Koszalinie, od 1978 w Słupsku; liczne recenzje, wiersze, felietony, opowiadania, przekłady (poezji rosyjskiej i hiszpańskiej), eseje na łamach czasopism, m.in.: „Kultura”, „Tygodnik Kulturalny”, „Życie Literackie”, „Teatr”, „Głos Koszaliński”, „Głos Pomorza”, „Przegląd Prawosławny”, „Miesięcznik Literacki”, „Regiony”, „Theotokos”, „Opcje”;

„Czas Kultury”, „Gryf”, „W drodze”, „Zbliżenia”; autor sztuk scenicznych, m.in. *Pusta noc, Ogród o poranku, Popiół*; wydał: *Zdźbło morza* (poezje 1971), *Głowa zwierzęcia* (poezje 1977), *Wypłuczysko* (powieść 1977), *Lot wśród luster* (powieść 1980), *Łucja z jaskółczego ziela* (powieść 1980), *Kobieta z mieczem w czaszce* (opowiadania 1981), *Krew z krwi* (powieść 1981), *Tyrania ziemi* (powieść 1981), *Puste katedry* (powieść 1982), *Dialogi z Lisem* (poezje 1983), *Krzyż pokutny* (powieść 1984), *Slepy ptak ruin* (opowiadania 1985), *Martwy buń-*

czuk (poezje 1985), *Fiasko* (powieść 1986), *Hieronim von Himmelstrand* t. 1 *Księżycowy jeździec* (powieść 1986), t. 2. *Serce pełne kamieni* (powieść 1988), *Łąka kobiet* (powieść 1986), *Piękna z Beaute* (powieść 1987), *Skorpion na nowiu* (powieść 1988), *Chłopiec na czerwonym koniu* (powieść 1991); 1997 Laur Prawosławia - Nagroda im. księcia Konstantego Ostrogińskiego.

Jan Wild

Na zdjęciach:

Cerkiew (2019 r.)
Widok od ul. Krasińskiego (2022 r.)
Widok od podwórka (2019 r.)
Wnętrze (2022 r.)
Empora (2022 r.)

W 2. połowie stycznia 2023 roku planujemy zorganizowanie ewangelickiej pielgrzymki do Izraela. Jeśli jesteś zainteresowana/y wzięciem udziału w takim przedsięwzięciu to zapraszamy do kontaktu pod numerem 605 556 749.

Humor z befką

Tobiasz siedzi obok swojej mamy w samochodzie i dłubie w skupieniu w nosie. Matka mówi do niego: Jak już będziesz na górze to przyslij mi stamtąd pocztówkę z pozdrowieniami. Tobiasz nie reaguje. Matka wyjaśnia mu, że jej słowa oznaczają, żeby natychmiast wyciągnął palec z nosa. Na to odpowiada Tobiasz: Nie mogę, właśnie piszę do ciebie pozdrowienia.

W centrum handlowym przed ruchomymi schodami stoi mały chłopiec. Pewna pracownica zaciekawiona sytuacją pyta: Dlaczego stoisz cały czas przed tymi ruchomymi schodami? Na to chłopiec odpowiada: Zgubiłem moją gumę do żucia i próbuję ją odzyskać.

Jaka jest różnica między gospodynią domową a studentem? Gospodyni zawsze zmywa po posiłku, student musi pozmywać przed posiłkiem, żeby mieć na czym zjeść.

W przedszkolu prowadzonym przez siostry zakonne jedna z siostrzycy pyta dzieci: Kochane dzieci, co to jest brązowe, ma długi puszysty ogon i dzielnie skacze z gałęzi na gałęź? Mały Staś zgłasza się i mówi: Tak normalnie to musiałyby to być wiewiórka, ale znając siostrę to z pewnością znowu chodzi o „Jezuska”...

Jurek i Michał stoją przed rzeźbą przedstawiającą męski akt. To Adam - twierdzi Jurek. Na to pyta Michał: Ty, a dlaczego ma on taką niezadowoloną minę? Ewy przecież jeszcze nie było? Jurek odpowiada: Wiesz co, myślę, że on już coś przeczuwał...

Opracował ks. W. Froehlich

O tym, co za nami

Komisja Rewizyjna

Zgodnie z regulaminem parafialnym i zawartymi w nim prerogatywami Parafialnej Komisji Rewizyjnej (PKR), Komisja ta dokonała

kontroli prawidłowości zapisów w księgach rachunkowych Parafii. W protokole z kontroli Komisja stwierdziła zgodność wszystkich zapisów i złożyła wniosek o udzielenie absolutorium Radzie Parafialnej za rok 2021. Posiedzenie PKR odbyło się 12 lutego 2021 roku w plebanii przy ul. Krzywej .

Zgromadzenie Parafialne

W niedzielę Septuagesimae, 13 lutego odbyło się coroczne Zgromadzenie Parafialne, które zatwierdziło sprawozdanie finanso-

we Parafii za rok 2021 oraz preliminarz budżetowy na rok 2022. W trakcie Zgromadzenia Parafialnego, w którym uczestniczyło 11 (!) uprawnionych osób, proboszcz parafii przedstawił sytuację związaną z przebudową Centrum Diakonii i Dialogu.

Nabożeństwa o pokój

W związku z sytuacją polityczną i eskalacją działań wojennych na Ukrainie nabożeństwa w Lęborku i Słupsku w niedzielę przedpołudniową - Estomihi (27 lutego) miały charakter nabożeństw połączonych z modlitwą o pokój. W trakcie nabożeństwa została zebrana ofiara celowa na pomoc dla uchodźców wojennych z Ukrainy. 28 lutego rozpoczął się cykl spotkań modlitewnych o pokój w Ukrainie podczas których można było przekazać przyniesione koce, ubrania i środki higieniczne.

Wyróżnienie w konkursie

W ogólnopolskim konkursie plastycznym Sola Scriptura dla klas 1-3 pt. Kościół moje miejsce spotkania z Bogiem, wzięło udział czworo dzieci. Wyróżnienie w konkursie zdobył Sebastian Szubert. Gratulujemy!

Od lipca 2021 roku trwają prace remontowo-budowlane w budynku Słupskiego Centrum Diakonii i Dialogu. Została wybudowana nowa klatka schodowa, szyby windowy, w dużej części budynku zostały położone tynki, wydzielone nowe łazienki, w tym łazienka dla osób z niepełnosprawnościami. Obecnie trwają ostatnie prace budowlane polegające na wymianie okien. Zostało wykonanie nowe przyłącze elektryczne. Wykonane są nowe instalacje wewnętrzne elektryczne i sanitarne. Finansowego wsparcia inwestycji udzielają parafii m.in. Brot für die Welt, Evangelisch Lutherische Kirche in Bayern, Parafia Bakersfield z USA, Kościół Północnych Niemiec, Bratnia Pomoc Gustawa Adolfa, Diakonia Mecklemburg Vorpommern, Zentrum für Mission und Ökumene, Pommernkonvent i inne.

Ofiary celowe na rozbudowę Centrum można przekazywać na specjalne konto projektu: 41 1600 1462 1816 8368 6000 0004

Kolejne etapy projektu polegać będą na zainstalowaniu windy, wybudowaniu podjazdów dla osób niepełnosprawnych, remont dachu, remont elewacji, remont schodów wejściowych. Za każdy dar dziękujemy!

**APEL o składanie ofiar
na rzecz pomocy Ukrainie**

Siostry i Bracia!

W ostatnich dniach docierają do nas relacje o eskalacji napięć i rozpoczęciu działań zbrojnych we wschodniej Ukrainie. Media donoszą o ofiarach śmiertelnych, ostrzelanych szkołach, przedszkolach i budynkach mieszkalnych, o wkroczeniu wojsk rosyjskich na kolejne tereny kraju i inwazji dokonującej się praktycznie z każdej strony. Słyszymy poruszające świadectwa osób, które zmuszone są nagle opuścić swój dom, czytamy kolejne wstrząsające relacje z codziennych dramatycznych wydarzeń.

Życie w pokoju i poczucie bezpieczeństwa to prawo każdego człowieka. Nie możemy więc pozostać obojętni na to, co dotyka naszych sąsiadów. Jako chrześcijanie jesteśmy powołani do okazywania miłosierdzia człowiekowi w potrzebie, do aktywnej troski i konkretnego działania. Pomoc tym, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji jest w tym kontekście nadrzędną wartością, bez względu na czyje pochodzenie, wyznanie czy pozycję społeczną. Dlatego też chcemy wesprzeć tych, którzy znaleźli się w środku konfliktu i zmuszeni są podejmować decyzje, które wpłyną na dalsze życie zarówno ich samych, jak i ich najbliższych. Okażmy im wsparcie w tym trudnym czasie.

Diakonia Polska apeluje o składanie ofiar na rzecz pomocy Ukrainie. Sytuacja jest bardzo dynamiczna i zakres potrzeb z pewnością będzie się zmieniał. Pomoc będzie potrzebna zarówno na Ukrainie, jak i na terenie Polski, w miejscach dokąd dotrą uchodźcy. Z jednej strony najpilniejsze potrzeby to na pewno zaopatrzenie centrów pomocowych na Ukrainie w żywność, środki higieniczne, materace, koce, śpiwory czy kuchnie polowe. Z drugiej strony wielu Ukraińców każdego dnia decyduje się opuścić swój kraj i szukać schronienia w Polsce. Ważne będzie więc przygotowanie i wyposażenie miejsc, które mogłyby posłużyć do zakwaterowania uchodźców. Z całą pewnością niezbędna będzie także pomoc psychologiczna. Obecna sytuacja powoduje problemy ze zdrowiem, wpływa na sen, zwiększa stres i uczucie niepokoju. Potrzebne jest danie nadziei na lepsze jutro, stworzenie namiastki normalnego życia i zapewnienie, że w kryzysowych momentach człowiek nie zostaje pozostawiony sam sobie.

Okażmy solidarność z osobami na Ukrainie, z uchodźcami szukającymi schronienia, z Ukraińcami i Ukrainkami mieszkającymi w Polsce i będącymi na co dzień naszymi sąsiadami. **Ofiary pieniężne na pomoc dla Ukrainy można przekazywać przez parafie ewangelickie lub indywidualnie do dnia 30 kwietnia 2022 roku na konto Diakonii z dopiskiem „Ukraina”:**

Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP (Diakonia Polska)
00-246 Warszawa, ul. Miodowa 21
Bank PEKAO S.A. I O/Warszawa
Numer konta: 78 1240 1037 1111 0000 0693 1384

bądź też za pośrednictwem platformy płatności elektronicznych DotPay: www.diakonia.org.pl/darowizny

Z chrześcijańskim pozdrowieniem

Biskup Jerzy Samiec
Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce

Biskup Ryszard Bogusz
Prezes Diakonii Polskiej

Warszawa, 24 lutego 2022

PUNKTY ODBIORU:
 • Kościół Ewangelicko-Augsburski w Słupsku ul. Słowackiego 40 (tel. 605556749) (poniedziałek, środa, piątek od 19.00 do 20.00) • Zespół Szkół Mechanicznych i Logistycznych ul. Niedziałkowskiego 2, • Szkoła Podstawowa nr 9 ul. Małachowskiego 9.

w Słupsku

W związku z sytuacją na Ukrainie i ogromnymi potrzebami osób przybywających do Polski ogłaszamy akcję pomocową skierowaną do najmłodszych i ich mam. Celem akcji jest wyposażenie kobiet, które w najbliższym czasie spodziewają się dziecka lub mają dzieci w wieku do roku, w wyprawki zawierające najpotrzebniejsze rzeczy. Chcemy przygotować torby (pakiety), w których każda matka noworodka/niemowlaka znajdzie to co najpotrzebniejsze w szpitalu i w pierwszych dniach i tygodniach życia.

Do akcji możesz przyłączyć się na trzy sposoby:

1. Wraz z bliskimi, znajomymi, przyjaciółmi skompletuj torbę podróżną (nie reklamówkę!) z potrzebnymi rzeczami - spis znajdziesz na odwrocie ulotki i dostarcz ją do punktu odbioru. Do torby dołącz spis rzeczy, które się w niej znajdują.
2. Przynies coś z listy, z czego można skompletować taką wyprawkę.
3. Przynies torbę, do której będziemy mogli spakować wyprawkę.

TORBA PODRÓŻNA

Dla dziecka: pieluszki jednorazowe – rozm. 1 i 2, bawełniane ciuszki w bardzo dobrym stanie w rozmiarze 56-86: pajacyki lub śpioszki (najlepiej zapinane na napy w kroku), skarpetki bez ściągaczy, sweterki, spodenki, legginsy, czapeczki na dwoń, rękawiczki-nieładki, ręcznik kąpielowy z kapturkiem, rożek do otulania, kocyk całoroczny i ocieplany, podkład nieprzemakalny pod prześcieradło, mydło natuszczające, delikatne i bezpachowe, oliwka dla niemowląt, maść ochronna lub krem na odparzenia, sterylne gaziki, waciki bawełniane, Octanisept, waciki z bezpiecznymi końcówkami dla dzieci, chusteczki nawilżane, butelki do karmienia ze smoczkiem o małym przepływie, proszek do prania przeznaczony dla dzieci.

Dla mamy: koszula do karmienia piersią, biustonosz do karmienia piersią, wkładki laktacyjne, kosmetyki, majtki siatkowe jednorazowe, duże podpaski poporodowe, podkłady higieniczne, ręcznik duży i mały.

Oraz: jedzenie w słoiczkach dla niemowlaków, mleko modyfikowane, grzechotka, gryzak, smoczek... i wszystko, to co może się przydać mamie i noworodkowi/niemowlakowi

WYDARZENIA

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
02, 04.03.	19.00	Modlitwa o pokój/ zbiórka darów dla uchodźców	Kościół
05.03.	11.00	Ogólnopolski etap konkursu Sola Scriptura 2021/2022	Bydgoszcz
07,09,11. 03	19.00	Modlitwa o pokój/zbiórka darów dla uchodźców	Kościół
12. 03.	16.30	Rada Parafialna	Traugutta 16
13.03	8.00	Nabożeństwo z Krakowa	TVP Kultura
19.03.	11.00	Synod Diecezjalny	Konin
3.04.	8.00	Nabożeństwo z Kętrzyna	TVP Kultura

KALENDARZ I WYKAZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny (sty.): 127,00
2. na Fundusz Stypendialny (luty):
3. na Diakonię Polską (1. n. pas.):
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa (maj/czer):
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna paźdz.):
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny (paźdz.):
7. Fundusz na Diasporę (list.):
8. Skarbonka Diakonijna:

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA MARZEC/KWIECIEŃ 2022

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
06.03. Invocavit	9.30	10.30 		12.30
13.03. Reminiscere		10.30 	8.30 	
20.03. Oculi		10.30 		
27.03. Laetare		10.30 	8.30	
03.04. Judica	9.30	10.30 		12.30
10.04. Niedziela Palmowa		10.30 	8.30	
14.04. Wielki Czwartek		17.00 		
15.04. Wielki Piątek	15.30 	17.00 	8.30 	10.30
17.04. Wielkanoc		10.30 	8.30	
24.04. Quasimodogeniti		10.30 	8.30	

2022

ROK JEDNOŚCI